

TXEMA MARTÍNEZ || LES CENDRES

Herrera i més

Mala papereta, la de Joan Herrera. Lidera un partit doblement minoritzat: d'una banda, l'esquerra ecologista d'arrel comunista i, de l'altra, el progressisme malmès pel desgast que suposen anys al govern. La difusa gestió dels seus antecessors —per no dir la mala, per erràtica, imatge deixada pel seu mestre ideològic, senyor Saura—, la complexa realitat política i el poc marge que deixa l'esdevenidor pesen com una enorme llosa sobre Herrera, un polític que es mou bé en la distància curta però mancat del tot d'un tarannà públic consistent, d'una coherència política que casi les línies ideològiques del partit que encapçala amb les de la gent que el vota o que el voldria votar. De fet, els discursos d'aquest polític són impecables, certament, en la forma. D'una innocència notòria, anteposa les traces gruixudes a les fines, cosa quasi inèdita en un polític d'avui dia, mentre juga a fet i amagar. Parla fluixet, com amb por d'equivocar-se, i passa de la riella honesta a una serietat d'aire seminarista. Ara, per exemple, promet plantejar un referèndum a Catalunya perquè els catalans decidim si volem autonomia, federalisme o independència. Sembla increïble, però així és. Un

Als antípodes, una dona anomenada Sánchez-Camacho posa rostre rialler a un altre partit minoritari, el PP

cop més, el salt entre utopies i realitat es dibuixa massa alt per a una simpàtica agrupació com és ICV, un partit, no obstant, que ha ostentat una parcel·la de poder important sense immutar-se. Apuntar-se a gairebé tot, i amb gairebé tots, és legítim i igualment inversemblant per a un grup que cada dia té més colors per defensar.

Als antípodes, una dona anomenada Sánchez-Camacho posa rostre rialler a un altre partit minoritari, el PP, que a Lleida té en una altra dona, de nom López, la seva còpia exacta, en cara i en el que suposem que hi deu haver al darrere, dins del cap. Ho diré ras i curt, perquè s'entengui bé: que un partit que fa el que fa a Espanya, de forma sistemàtica, contra els interessos de Catalunya es presenti aquí, no té nom. Ni vergonya. Ni credibilitat. Només algú que viu a Catalunya i que alhora odia la terra que l'acull pot votar un partit com

aquest i una senyora com aquesta Alicia, que no sé per què té la mania de parlar (quan perpetra el català) portant els aguts a extrems d'una impostura grotesca, des de la seva boca impossible. Sigui com sigui, ja sabem que el vot conservador és això, conservador, obstinat i unilateral com cap, i tindrem mosques colloneres per estona.

MAGDALENA ALTISENT

DIMARTS, 16 DE NOVEMBRE DEL 2010

privat

Pujol segueix en bona forma

L'expresident Pujol va vindre a Lleida per participar en la campanya de CiU i va demostrar que segueix amb recursos per enfrontar-se als mitjans. Quan li van preguntar pel programa fiscal, Pujol va dir que millor que ho preguntin als candidats, ja que ell només és un jubilat. I quan li van demanar la seua opinió sobre les paraules de Puigcercós, va recórrer al clàssic "avui no toca".

Esportivitat sense premi

Diuen que el rugbi és esport de senyors, i els de l'INEF-Lleida ho van demostrar. Tocava jugar contra el Geieg de Girona, que sols va desplaçar 13 jugadors dels 15 que formen l'equip. Els lleidatans van decidir que també jugarien amb dos jugadors menys per mantindre la igualtat. El dolent del cas és que van perdre, 12-19, però van quedar bé.

la imatge del dia

La investigació és el futur

El creador del Museu de la Ciència, Jorge Wagensberg, va instar ahir a invertir en investigació malgrat la crisi com un dels camins de futur més clar. Aquest físic català va ser investit ahir doctor *honoris causa* de la Universitat de Lleida.

l'ascensor

Jorge Wagensberg

La UdL va investir ahir el creador del Museu de la Ciència doctor *honoris causa* per la seua faceta de divulgador científic i capacitat d'innovació.

Conxita Tarruella

La Seguretat Social pagarà una prestació als pares amb fills amb malalties greus com el càncer després d'insistir-hi (CiU) al Congrés.

Joan Amorós

És el president del Tàrrrega de futbol, que es col·loca líder de la Primera Catalana, fet que diu molt de la seua tasca esportiva i econòmica.

Felip Infiesta

Gerent del Santa Maria, centre que ha adjudicat un contracte a una firma del germà d'un conseller. No és il·legal, però és poc elegant.

Espais de la Batalla de l'Ebre

Arenys de Lledó (Arens de Lledó)

Visita'ns!
www.batallaebre.org

Guiatges gratuïts
l'últim diumenge
de cada mes

i ara també al facebook